

عنوان مقاله:

مقایسه شبه دادرسی در حقوق تجارت بین الملل با عقد صلح و تحکیم در حقوق خصوصی ایران

محل انتشار:

کنفرانس ملی پژوهش های نوین در تعلیم و تربیت، روانشناسی، فقه و حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

زهرا سلطانی - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شیراز

محمدحسین انصاری حقیقی - استادیار فقه و حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز

خلاصه مقاله:

رسیدگی قضایی- که روش عمده حل اختلاف محسوب می شود- نتوانسته نیازهای طرفین اختلاف را برآورده سازد. شبه دادرسی یک فرایند مسالمت آمیز حل و فصل اختلاف است که هدف اصلی آن قرار دادن مدیران ارشد طرفین در یک محیطی است که نقاط ضعف و قوت اختلاف آنها مورد توجه قرار گیرد و از نتیجه احتمالی طرح اختلاف نزد دادگاه، مطلع گردند. اعتقاد بر این است که در این روش تجار بر خطرات طرح اختلاف نزد دادگاه تمرکز خواهند کرد و وقت و هزینه ای که رسیدگی قضایی بر دارد و همچنین پی بردن به درصد برنده شدن در دادگاه، موجب خواهد شد طرفین به مصالحه دست یابند. در این مقاله صد هستیم که به این سوال پاسخ دهیم که چگونه می توان شبه دادرسی در حقوق تجارت بین الملل را با عقد صلح و تحکیم در حقوق خصوصی ایران مقایسه کنیم؟ در پاسخ به این سوال به نظر می رسد بررسی قوانین داخلی و منابع فقهینشان می دهد که قانون گذار در قوانین مختلف از جمله قانون مدنی، قانون آیین دادرسی مدنی و اخیراً در قانون آیین دادرسی کیفری به برخی روش های جایگزین حل و فصل اختلاف همانند سازش، داوری و میانجیگری پرداخته است. این مقررات علاوه بر اینکه مستند قانونی موضوع محسوب می شود، حکایت از مشروعیت شرعی این شیوه ها نیز دارد. به طوریکه در برخی از آیات قرآن کریم و روایات مؤکداً بر حل و فصل مسالمت آمیز اختلاف تأکید شده است. در فقه اسلامی، نظر مشهور بر مشروعیت قاضی تحکیم است.

کلمات کلیدی:

شبه دادرسی، حقوق تجارت بین الملل، عقد صلح، و تحکیم، حقوق خصوصی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1136981>

